

Nedovol mi spát

Helena Vondráčková

Znáš mě, možná znáš,
jsem pořád táž,
jsem pustá pláž,
je prázdné moje náručí,
/náručí/
jsem z chudých ta nejchudší.

Znáš mě, možná znáš,
jsem pořád táž
a ty se ptáš,
zda žádám si tě míň či víc
/míň či víc/
a co já teď mám ti říct?
/a co já teď mám ti říct?/

Změň půlnoc v den a nedovol mi spát
a drž mě, lásko, spoutanou.
Já se budu smát a smát
a slzy mé mi zůstanou.
Buď můj mír a dílem horský proud,
buď cílem, kam chci plout,
buď prohra má i pád,
dej to, co máš mi dát,
buď napořád a nedovol mi, nedovol mi spát.

Dál tě čekám, dál,
jsem temný sál,
kde skončil bál,
kde svícny zhasly mávnutím.
/mávnutím/
Jsem nespá a slábnu tím.
/jsem nespá a slábnu tím/

Dál tě čekám, dál,
kdo o ten žal,
kdo o něj stál?
Přijď, lásko, jako déšť a sníh
/déšť a sníh/
a zbav mě těch nálad mých.
/zbav mě těch nálad mých/

Změň půlnoc v den a nedovol mi spát
a drž mě lásko spoutanou.
Já se budu smát a smát
a slzy mé mi zůstanou.
Buď můj mír a dílem horský proud,
buď cílem, kam chci plout,
buď prohra má i pád,
dej to, co máš mi dát,
buď napořád a nedovol mi, nedovol mi spát.

Buď můj mír a dílem horský proud,
buď cílem, kam chci plout,
buď prohra má i pád,
dej to, co máš mi dát,
buď napořád a nedovol mi, nedovol mi spát.
Tištěno z www.txp.cz